

DEURES D'ESTIU: REDACCIÓ.

- JA ARRIBA EL RALLY TURÍSTIC INTERNACIONAL DE LA NOGUERA PALLARESA-

Som al mes de juliol, "el cole" s'ha acabat i tot just fa uns dies que venim de celebrar Sant Joan. Ens hem passat vora 1 mes acumulant cartrons, fustes, paperassa i tot allò "incendiàble" que ens ha caigut a les mans per tal de fer la foguera gran a la Plaça de l'Ajuntament. I què dir dels "petardos": com han tremolat els testos i les papereres del Carrer Major. Si encara n'hi ha alguna que no s'ha recuperat!

En fi, que l'estiu no ha fet més que començar i ara ve lo més bo: la setmana del Rally Turístic Internacional de la Noguera Pallaresa, en la seva 23ª edició.

Aquest any, com sempre, ens tornarem a discutir a veure qui pujarà banderes a la Plaça Major i, sobretot, a veure qui puja la del centre, que com és la nostra és la que tots volem que ens toqui. No sé, ja veurem que hi diuen els de la organització: el Litos i el Mac de Florido, el Rosendo del Càmping, el Tintoré, l'Aleix ("pirulilla"), el Carles de l'Ajuntament...

El de la Sant Miquel, aquell home del cabell blanc que em sembla que ve de Lleida, ja fa un parell de dies que es passeja pel poble anunciant pels altaveus de la seva furgoneta verda la inauguració pel proper diumenge al mateix lloc que anys enrera: a la Plaça Major.

Normalment s'hi apila una bona gentada, tant el dia de la inauguració (diumenge vinent) com els dies següents per a l'entrega de medalles (totes les tardes) i, al final, per la cloenda (el diumenge posterior). De fet, com que a la plaça no s'hi acaba de cabre, la gent va agafant posicions a les escales de l'església, que déu-n'hi-do també com es posen. Tot plegat, una setmana en la que el poble s'omple de piragüistes d'un munter de països: Alemanya, França, Holanda, Bèlgica, Anglaterra... i la majoria dels quals van a parar al Càmping Noguera Pallaresa, el del Rosendo. Precisament és al Càmping on s'acostuma a fer la cloenda amb una bona costellada. Després la festa sol acabar al Rock-Dur on diuen que més d'un ho acaba celebrant amb una bona fartera. Dic "diuen" perquè, és clar, jo encara sóc massa jove per anar-hi. Tot arribarà.

També he vist al jutge de la Federació, aquell senyor gran de les ulleres que gasta tanta mala llet. Em sembla que es diu Gómez-Vidal de cognom; del seu nom no me'n recordo pas.

Lo que encara no ens han donat són les samarretes oficials, les que fan cada any amb el mateix dibuix que els cartells que, per cert, ja hem anat penjant pels bars de la carretera i

les botigues del Carrer Major. La organització ens ha dit que arribaran en pocs dies. Esperem que així sigui.

Això sí, la Miss Rally i les Dames d'Honor ja estan triades: són la Elisabet del Roy, l'Anabel Garcia i la Vanesa de Kiko. Les nenes maques, és clar. Aquestes són les que juntament amb les *personalitats del poble* s'encarregaran d'entregar les medalles, per lo que se'n faran un fart de petonejar piragüistes i de sortir en unes quantes fotos.

Pel que fa a les proves que tindran lloc durant la setmana, tant a mi com als meus amics (l'Ivan, el David, el Robert, el Marc de Kiko..., sempre envoltada de nens jo) les que més ens agraden són les d'eslalom, que es fan al tram que va des de la Platja de Fons (a la sortida del barranc de la Pietat) fins als apartaments del Pey. Les modalitats que hi participen són: K-1 individual i patrulles, C-1 i C-2 (d'aquests últims n'hi han ben poquets però algun encara hi ha) en les categories al·leví, infantil, juvenil, júnior i sénior. En aquesta darrera categoria, la sénior, hi ha 2 noms que s'han anat repetint any rera any des de que jo recordo i que per tant no em puc estar de dir: el d'en Jacques Calamme, de Bèlgica, i el d'en Gerd Stock, d'Alemanya. No m'imagino pas una entrega de medalles sense que surtin aquests noms. I famílies! Que aquests no venen sols. Prou que els trobaríem a faltar si no hi fossin. I si no, que li diguin al Rosendo del Càmping!

A les proves d'eslalom, com deia, fins l'any passat només podíem fer de "correccamins" entregant les fulles de puntuació de cada participant a la taula de jutges. Aquest any, però, ja ens deixen fer de jutges de porta, així que tindrem la paradeta muntada amb les sombrilles, taules i cadires que ens deixen els bars (el Pey, el Pessets, el Coyote), que també són els que s'encarreguen de preparar-nos els entrepans i les llaunes per esmorzar i dinar, que entre les dues mànigues per categoria això s'allarga fàcilment fins a les 3 de la tarda.

Parlant dels bars, s'ha de dir que al Rally hi participen una bona colla de botigues i demés comerciants del poble, molts d'ells amb trofeus que s'exposen a l'aparador de la rellotgeria del Kiko. I la Creu Roja, com no, que posa l'ambulància i els socorristes.

Tornant a l'eslalom, les instruccions per puntuar són fàcils: 5 punts de penalització per cada pal tocat (ja sigui amb el rem, o amb qualsevol part del cos) i 50 punts per qui se salti la porta. I pobre del qui s'equivoqui, que ja tindrà a sobre al Gómez-Vidal fotent crits a tort i a dret. Quin tío!

Aquí els més bons acostumen a ser els francesos i els holandesos i, per la nostra banda, tenim els vascos del Santiagotarrak que són força bons. Els del Sícoris de Lleida acostumen a tenir més bon resultats amb el descens: Llavorsí-Rialp al matí i Baro-Collegats a la tarda. I també hi són les proves d'esquimotage; les més espectaculars de veure. Els participants han de fer 3 esquimotatges complerts en el mínim temps possible amb la modalitat que cadascú vulgui. La majoria fan l'"*esquimotatge alemany*" però n'hi ha que fan també "l'*italià*" que, tot i que sembla més aparatós, déu-n'hi do els bons resultats que dona. De fet, l'any passat, que va tenir lloc al canal del Baylina, va guanyar el F. Cuesta fent les 3 voltes amb l'*italià* en menys de 10 segons!

I després de les proves del dia, cada tarda l'entrega de medalles a la plaça Major. Aquí acostumen a ser-hi les *personalitats del poble* amb els seus discursos (sobretot l'alcalde, el Kiko), la Fina, que va fer les traduccions al francès, l'àrbitre de la Federació, el de la Sant Miquel i, en definitiva, tota la gent de la organització. I parlant de gent del poble, tinc entès que el G. Díaz, juntament amb el Nogueira, el de Marsan, el "Nicotin" i l'Aleix ("el pirulilla"), que va ser campió junior d'Espanya i a qui tots seguim amb admiració, són els autèntics pioners del poble pel que fa al Kayak. De fet, alguns d'aquests són els que ara han començat a baixar el riu amb una mena de barca unflable amb rem, que es veu que ja fa anys que fan algo similar a França i ara volen portar-ho cap aquí. Vindria a ser com lo que fem de tirar-nos riu avall amb els neumàtics de camió però "més professional", per així dir-ho. Ho han anomenat Rafting o algo semblant. No ho sé, ja veurem que en fan, però jo on es posi el Kayak...

Al costat de casa, a la botiga del Pey, ja tenen el Kayak d'eslalom d'empeus al carrer (que n'és d'alt i llarg), i al costat el rem de fusta i l'expositor de "chalecos" (els Moby Dick) i "cubres" (els més "guais", els de neoprè, que agafen molt millor). Cada vegada que hi passo me'ls miro amb atenció. Si algun dia me n'hagués de comprar algun, podeu estar ben segurs que sabria quin triar!

Aquest any em sembla que tornaran a fer cursets a finals de juliol o a l'agost a l'escola de piragüisme del Baylina. A veure que diu la mare, però jo ja tinc clar que faré el meu 1r curset costi lo que costi. Qui sap si algun dia fins i tot podré participar al Rally!

Però bé, potser que de moment deixem de somiar truites i toquem de peus a terra, que dintre d'un ratet tenim una altra reunió amb la organització. El cap de setmana vam estar repintant els pals de les portes i ara l'Aleix ens ha d'explicar com i quan començarem a muntar el camp d'eslalom. I a veure si ja ens donen ja les samarretes o què.

Apa doncs, a preparar-se toca, QUE JA ARRIBA EL RALLY TURÍSTIC INTERNACIONAL
DE LA NOGUERA PALLARESA!

S.M.M.
15 de JULIOL de 1987